

Daily Chronicle, 11 Feb 1977

MACEDONIAN BATTLE SONG.

The following, which is extremely interesting in view of the possibilities of the situation in Macedonia, is a battle song from the Macedonian Calendar for 1977, translated by an English gentleman who is good enough to send it to us.

I lift my voice in desert land—  
The woods are heard replying;  
And every hill on every hand  
Is thick with many a warrior band,  
On high their banners flying.

Awake the mountains bleak and bare—  
Village and farm awaken!  
All souls awaken everywhere;  
A secret movement comes—and there  
Thousands their stand have taken.

No more we'll drink, my lads, as late—  
Enough of wine and drinking!  
What else but slavery was our fate?  
Now he that does the tyrant hate  
Has blood to shed unshrinking.

There in the northern villages  
Fights day and night thy brother.  
With monsters two the struggle is:  
The cunning of the Slav is this—  
And the Turk's knife the other.

Come back, thou spirit of the past!  
With rifle-volleys flashing  
From every eagle's eyry fast  
May showers of leaden hail be cast—  
In heaven the thunders crashing!

ARGYRIS EFTALIOITIS.

Ἀκρόπολις

2 Μαρτίου 1897

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗ  
(Swinburne)

Φουρτούνα καὶ σκοτάδι κ' αἰσχος καὶ ψευτιά,  
Νύχτα φριχτὴ στῆς γῆς τὰ Ἔθνη ἔπάνω  
[ἀπλώνουν.

Ἡ ἐλπίδα ἂν ριζή στὴν Ἀνατολὴ ματιὰ,  
Γυμνάκουνοιούτ' ἐκεῖ σπαθιὰ, φωτιές κορώνουν  
Μόνο στὴ χώρα σου τῆς δόξας ἢ μωριὰ  
Φατρώνει, ἐκεῖ τὸ φῶς ποθοῦν καὶ τὸ σιμώνουν.

Ἡ Ἑλλάδα, τῆς ψυχῆς χρυσὴ προχορὰ,  
Εἰρήνης καὶ πολέμου πρῶτ' ἡγεμονίδα.  
Ποῦ στόνομά της φεύγουν καὶ πετοῦν μακριὰ  
Οἱ μαῦροι φόβοι, κ' ἔρχεται χαρὰ κ' ἐλπίδα,  
Ἐκείνη μόνο ζῆ, γιὰτὶ τὴ λευτεριά  
Νὰ στέλνῃ σὰν ἀχιτίδες στὰ παιδιὰ της εἶδα.

Ἡ Ἑλλάδα, ποῦ ἂν Θεοὶ κατέβηκαν στὴ γῆ,  
Αὐτὴ νὰ τοὺς γεννήσῃ στάθηκε τιμὴ της,  
Τὸν τυρλο κόσμο τοῦτο ἀκόμα θὰ ὀδηγῇ  
Μ' ἀχιτίδες ποῦ σκορπάζει τ' ἀθάνατο κορμὶ  
[της:  
Μὲ λευτεριά, ποῦ ἀρματωμένη ἐκείθε σὰν ἐβγῆ,  
Θεοὺς κ' ἀνθρώπους θεῖους βγάζει ἡ δύναμή  
[της.

Οἱ ἀνέμοι οἱ θεορῦστοι ποῦ μιὰ φορὰ  
Μὲ θρίλιβο φουτωῶσαν τὰ νοῦχτὰ πανιά της,  
Ὅταν τὸν Πέριττὸν σὲ θανάσιμα νερά  
Τρομάζαν καὶ γιὰ πάντα διώζαν τὰ παιδιὰ  
[της,

Πάλι κινάβει τώρα στέλνοντα ἱερὰ  
Στὴν Κρήτη νὰ μηνύσουσε τὴ λευτεριά της.

Ὁ Θεογέννητος ὁ ἄνθρωπος ἐράνη ἐκεῖ,  
Μὴς λέγει τᾶσμά τὸ παλιὸ ποῦ τραγουδοῦμε.  
Ὁ ἴδιος λὲς στὴν Κρήτη ἀκόμα κατοικεῖ,  
Γιατὶ τολμάει ὅσα οἱ θνητοὶ δὲν τὰ τολμοῦμε.  
Ἐκεῖ θὰ λάμψῃ πάλι ἡ φλόγα ἢ μερικὴ,  
Ποῦ φώτιζε τοὺς ἄστρος ποῦ προτινοῦμε.

Ἀργύρης Ἐφταλιώτης.

Δ. Β. Ι.

Εφτάλιωτης

Μακεδονικὸ τραγοῦδι. 23-5/3/97

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 11 Μαρτίου ὁ «Ἡ μερήσιος Χρονογράφος» τοῦ Λονδίνου ὁ ἀνεκτίμητος αὐτὸς φίλος καὶ ὑποστηρικτὴς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσιεύει ἀγγλικὴν μετάφρασιν ἑμμετρον ἐνὸς ποιήματος τοῦ Ἀργύρου Ἐφταλιώτη.

Τὸ ποίημα τοῦτο εἶνε τὸ ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ἡμερολογίῳ δημοσιευθὲν ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς «Μακεδονικὸ Τραγοῦδι» μεταφράσθη δὲ λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ ἀγγλοῦ λογιτοῦ φιλέλληνος καὶ

ἐλληνομαθοῦς, ὅστις καὶ ἄλλας ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ μεταφράσεις ἔχει ἐτοιμοὺς πρὸς δημοσίευσιν.